

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 14C/256/2001
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1501899975
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Milatová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1501899975.8

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci navrhovateľa: K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., S. 3, zast.: S.. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou, sídlo: Košice, ul. Mäsiarska č.4 proti odporkyni: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., I. č.2, zast.: S.. Alžbetou Darinou Michalkovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Kolárska č.4, Bratislava, o zaplatenie 3.417,31 eur (102.950,- Sk) s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyňa je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu 212,60 eur, titulom náhrady trov štátu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla tým, že odporkyňa z jeho pozemku vyrúbavala a spálila 15 ks smrekov 15-20 ročných. Domáhal sa jednak hmotnej škody v sume 4.950,- Sk s prísl. a 98.000,- Sk s prísl. titulom spoločenskej škody, ako aj náhrady trov konania.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť, dôvodiac, že stromy, ktoré vyrúbala, boli na jej pozemku. Na výrub týchto stromov jej navrhovateľ dal súhlas. Tieto potom ona spálila. Keď stromy boli na jej pozemku, súhlas nikoho k ich výrubu ani nepotrebovala.

Po vykonaní dokazovania výsluchom svedkov A. F., V. T., O. F. a J. X. súd vyhlásil vo veci rozsudok dňa 28.09.2004. Podľa tohto mala odporkyňa zaplatiť navrhovateľovi 4.620,- Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 10.12.2001 až do zaplatenia, keď mal súd po vykonanom dokazovaní preukázané, že odporkyňa vyrúbala 14 stromčekov na pozemku navrhovateľa a spôsobila mu škodu vo výške 4 620 Sk, ktorú vyčíslila Q. správa v V.. Vo zvyšku, kde si navrhovateľ uplatnil i náhradu spoločenskej hodnoty, odporkyňou zničených stromov v zmysle ust. Vyhl.č.93/1999 Z.z., súd návrh ako neodôvodnený zamietol, lebo dospel k názoru, že náhrada spoločenskej hodnoty chráneného porastu nepatrí fyzickej osobe, ale spoločnosti, teda inštitútu zabezpečujúcemu ochranu prírody. Súčasne súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľa súd zaviazal, aby zaplatil súdu 712,- Sk titulom trov štátu.

Proti tej časti rozsudku, v ktorej súd návrhu vyhovel, podala odporkyňa odvolanie, že vyrúbané stromy boli na jej pozemku a ich výrub vykonala i so súhlasom navrhovateľa. Z týchto dôvodov žiadala, aby súd i v tejto časti návrh ako neopodstatnený zamietol.

Proti tejto časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, podal odvolanie i navrhovateľ, domáhajúc sa zmeny zamietajúcej časti rozsudku tak, že v tejto časti bude návrhu vyhovené a napadnutý rozsudok zmenený, alebo zrušený a vrátený súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudkom zo dňa 21.4.2005 Krajský súd v Bratislave pod č. 6 Co 4/2005-143 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti potvrdil a v ostatnej časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie s poukazom na to, že súd nezistil, na ktorých pozemkoch boli vyrúbané stromy, kto bol v rozhodnom čase vlastníkom pozemku na ktorom stromy boli. Poukázal na to, že je nepochybné, že vyrúbaných bolo 14 stromov. V zamietajúcej časti odvolací súd odkázal na odôvodnenie vykonané súdom prvého stupňa, ktorý v tejto časti uplatnený nárok správne posúdil a odôvodnil a preto ho v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

Po doplnenom dokazovaní súd rozhodol rozsudkom č.k. 14 C 256/2001-478 dňa 22. novembra 2011, keď zaviazal odporkyňu na zaplatenie 153,35 eur (4 620 Sk) spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 10.12.2001 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Súčasne zaviazal odporkyňu na zaplatenie 212,60 eur, titulom náhrady trov štátu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, že neopodstatneným a neodobreným a neodsúhlaseným výrubom stromov spôsobila odporkyňa navrhovateľovi škodu. Podľa § 420 ods.1 Obč. zák. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Keď odporkyňa zničila veci - stromčeky - ktorých vlastníkom bol navrhovateľ, porušila tak svoju právnu povinnosť uloženú v § 3 ods.1 Obč. zák., lebo zasiahla svojím konaním bez právneho dôvodu do práv navrhovateľa, čím mu spôsobila v zmysle vyššie citovaného ustanovenia škodu. V súčasnom štádiu konania výška škody už nebola medzi účastníkmi sporná a preto súd zaviazal odporkyňu, aby ju navrhovateľovi nahradila a preto žalobe v zmysle citovaných ustanovení vyhovel. Súčasne súd konštatoval, že obranu odporkyne, spochybňovanie katastrálnej hranice medzi pozemkami žalobcu a žalovanej súd v súčasnom štádiu konania považuje za účelové, spôsobujúce značné predlžovanie konania. Žalovaná pred orgánmi činnými v trestnom konaní netvrdila, že stromy rúbala aj žalobca. Znalec jasne identifikoval, že kmene sa nachádzajú blízko schodiska - od chaty odporkyne sú vzdialené 3,7 m až 3,15 m, od schodov 2,4 m až 1,85 m. Po vypracovaní znaleckého posudku odporkyňa pri ústnom vypočúvaní znalca tvrdila, že sa nejedná o zaplatenie finančných prostriedkov, ale že sa jedná o určenie vlastníckej hranice. Vytyčovací náčrt dal urobiť navrhovateľ, aby sa presvedčil, na koho pozemku vypilované stromčeky stáli. Znalec pri ústnom výsluchu pred súdom jednoznačne uviedol, že hocikto nemôže urobiť vytyčovací náčrt a podľa vytyčovacieho náčrtu sa zmeny do katastra nezapracúvajú. Služi k prevideniu oplotenia, presvedčeniu sa medzi susedmi, či je hranica v teréne užívaná totožná s evidenciou katastra a podľa toho sa môže rozhodnúť čo ďalej. Zhotoviteľ vytyčovacieho náčrtu musí vychádzať jedine z platných podkladov katastra, tie ktoré sú evidované v LV a katastrálnej mape a nachádzajú sa na katastri. Iné použiť nemôže. Odporkyňa najskôr žiadala žalobu zamietnuť, lebo stromy, ktoré rúbala boli na jej pozemku, súhlas nepotrebovala. Neskôr tvrdila, že mala súhlas navrhovateľa, čo nebolo preukázané. Krajský súd v Bratislave v uznesení č. 6 Co 4/2005-143 jednoznačne uviedol, že musí byť zistené, na ktorých pozemkoch boli vyrúbané stromy, kto bol v rozhodnom čase vlastníkom pozemku, na ktorom stromy rástli. Pri ohliadke znalec jednoznačne zistil, že pozostatky z vyrúbaných stromov sú ešte v teréne znateľné, hoci sú zarastené machom, preto urobil jednoznačný záver, že v čase výrubu stromov, t.j. dňa 4.8.2000, vlastníkom pozemku, na ktorom vyrúbané stromy rástli a boli odporkyňou vyrúbané, bol navrhovateľ s manželkou na základe zavkladovanej kúpnej zmluvy zo dňa 28.6.2000, LV č. XXX. Neskôr odporkyňa tvrdila, že nepopiera, že žalobca s manželkou sú vlastníkami parc.č.XXX - záhrady o výmere 1 320 m², zapísanej na LV pre kat. úz. J. D. č. XXX, žalobca však nepreukázal, že vyrúbané stromy boli na tomto pozemku. Po opätovnej ohliadke pozemkov na mieste samom za účasti účastníkov znalec v závere znaleckého posudku jednoznačne konštatuje, že podľa štátnej evidencie nehnuteľností na Správe katastra Košice -okolie vyrúbané stromy sa nachádzajú na pozemku parc.č.XXX- záhrada o výmere 1 320 m², zapísaného na LV č. XXX . v kat. úz. J. D.. V čase výrubu stromov, t.j. ku dňu 04.08.2000 vlastníkom pozemku, podľa LV č. XXX bol žalobca K. F. s manželkou. Pri ústnom výsluchu znalca odporkyňa tvrdila, že sa nejedná v predmetnom spore o zaplatenie finančných prostriedkov, ale že sa jedná o určenie vlastníckej hranice, s čím nemožno súhlasiť, keďže predmetom konania je náhrada škody. Súd by ani zmenu petitu o určenie hraníc medzi pozemkami nepripustil, keďže výsledky doterajšieho dokazovania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Určenie hraníc medzi pozemkami nie je možné riešiť prejudiciálne. Tak ako súd uviedol vyššie, predmetom konania je náhrada škody.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6 Co 69/12-501 zo dňa 29.1.2013 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa bol povinný zistiť, či vyrúbané stromy sa nachádzali na pozemku žalobcu, pričom

odvolací súd zdôraznil, že dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Tiež uložil súdu prvého stupňa uviesť, akým spôsobom dospel k sume 153,35 eur s prísl. Nariadil súdu prvého stupňa, že jeho povinnosťou je jednoznačne zistiť, či sa vyrúbané stromy nachádzali na pozemku žalobcu, pričom ani po doplnenom znaleckom posudku sa táto skutočnosť jednoznačne nepreukázala. Poukázal na záver dodatku k znaleckému posudku, v ktorom znalec sám žiadal, aby mu bola zadaná úloha, či je záujem o vytyčenie hranice z pôvodných geodetických informácií, kde sa jedná o časovo, odborne aj finančne náročné znalecké dokazovanie a uviedol, že podklady, ktoré sú v súčasnosti na katastri, na základe ktorých sú vytyčené hranice sporných parciel nie sú totožné s geometrickým plánom a došlo k pravdepodobnému pochybeniu zo strany katastra. Poukázal na to, že určenie hraníc medzi pozemkami je nutné vyriešiť ako prejudiciálnu otázku a až po jej vyriešení bude možné rozhodnúť o výške škody, a to v prípade, že sa preukáže, že stromy rástli na pozemku žalobcu.

Navrhovateľ dňa 7.2.2013, podaním došlým Okresnému súdu v Bratislave, ktoré adresoval Krajskému súdu v Bratislave, vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, dôvodiac, že zo strany odporkyne došlo k úhrade 153,35 eur, preto netrvá na príslušenstve pohľadávky a berie návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Súčasne uviedol, že v časti o náhradu trov konania sa účastníci konania dohodli, že tak navrhovateľ ako i odporkyňa budú rešpektovať rozhodnutie Okresného súdu v Bratislave sp.zn. 14 C 256/2011 zo dňa 22.11.2011 a to tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V časti o náhradu trov štátu podľa úradného záznamu spísaného za prítomnosti odporkyne, táto uviedla, že bude trvať na tom, aby jej odvolací súd vyúčtoval trovy štátu na ňou zloženú zálohu s tým, že sa poradí s právnou zástupkyňou, aký dispozičný úkon právni zástupcovia učinia.

Zo záznamu, ktorý predložila právna zástupkyňa navrhovateľa spísaného dňa 10.12.2012, ktorý podpísala i odporkyňa, mal súd preukázané, že odporkyňa sa dostavila dňa 10.12.2012 do kancelárie právnej zástupkyne navrhovateľa po dohode s navrhovateľom, za účelom ukončenia súdneho sporu, z dôvodu predávania nehnuteľností v kat.úz.J. D.. Navrhla, že ona zaplatí istinu 153,35 eur, ak navrhovateľ nebude trvať na príslušenstve pohľadávky s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Trovy štátu podľa jej vyjadrenia už zaplatila. Z dokladu predloženého právnou zástupkyňou navrhovateľa mal súd preukázané, že odporkyňa zaplatila dňa 10.12.2012 sumu 153,35 eur u právnej zástupkyne navrhovateľa.

Právna zástupkyňa odporkyne bola vyzvaná, aby sa vyjadrila, či súhlasí so späťvzatím návrhu navrhovateľa, kde bol návrh vzatý späť po dohode účastníkov, s výnimkou trov štátu. Zásielku prevzala právna zástupkyňa odporkyne dňa 15.3.2013, k späťvzatiu sa nevyjadrila, preto súd má za to, že so späťvzatím návrhu navrhovateľa súhlasila.

Podľa § 96 ods.1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ods.2 cit. ust. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ods.3 cit. ust. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal návrh späť v celom rozsahu po začatí konania, po vzájomnej dohode s odporkyňou, súd konanie zastavil podľa § 96 ods.1,3 OSP.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm.c/ OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods.1 OSP. Na podnet odporkyne, ktorá zaplatila istinu 153,35 eur, teda ju uznala, došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľa a konanie sa muselo zastaviť. Vznikli však trovy štátu. Odporkyňa bola zaviazaná, aby zložila preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 10.000,- Sk (331,93 eur). Voči uzneseniu sa odvolala. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 6 Co 304/05-174 zo dňa 28.03.2006 bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené a nadobudlo

právoplatnosť dňa 31.05.2006. Odporkyňa tvrdila, že zložila na účet tunajšieho súdu 10.000,- Sk, ale podľa výpisu pokladne tunajšieho súdu zložila na účet tunajšieho súdu 315,40 eur (9.501,74 Sk - vid' č.l. 476 spisu), a to dňa 15.03.2007 16,60 eur, 15.05.2007 16,60 eur, 16.04.2007 16,60 eur, 21.06.2007 16,60 eur, 03.08.2007 16,60 eur , 02.09.2007 16,60 eur , 19.09.2007 16,60 eur , 02.11.2007 16,60 eur , 16.11.2207 16,60 eur , 07.01.2008 16,60 eur , 03.02.2008 16,60 eur , 12.03.2008 16,60 eur 03.04.2008 16,60 eur , 02.05.2008 16,60 eur , 01.06.2008 16,60 eur , 07.07.2008 16,60 eur , 06.08.2008 16,60 eur , 18.08.2008 16,60 eur , 13.10.2008 16,60 eur , t.j. celkom 315,40 eur. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 14 C 256/01-309 dňa 17.03.2010 bola znalcovi X. T. vyplatená záloha na trovy znaleckého dokazovania 200,- eur. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 14 C 256/2001-333 dňa 12.05.2010 bolo vyplatených titulom znalečného za vypracovaný znalecký posudek 228,- eur. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 14 C 256/01-412 dňa 16.05.2011 bol znalcovi vyplatený preddavok na trovy dôkazu 100,- eur zo štátnych finančných prostriedkov. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 14 C 256/01-444 dňa 22.08.2011 bolo znalcovi za doplnenie znaleckého posudku priznaných za vypracovaný doplnený znalecký posudok 100,- eur, ktoré mu boli vyplatené zo štátnych finančných prostriedkov podľa uznesenia t.s. 14 C 256/01-412. Zvyšných 170,85 eur, ktoré znalec uplatňoval, priznané súdom neboli. Odporkyňa teda zaplatila 315,40 eur titulom preddavku na trovy konania na účet súdu. Vyplatených bolo znalcovi 528,- eur. Odporkyňu preto súd zaviazal na zapltenie 212,60 eur, ktoré boli vyplatené zo štátnych finančných prostriedkov (§ 148 ods.1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na podpísanom súde, písomne, v šiestich vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté
- dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a OSP/
- rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške, ako sa platí súdny poplatok za návrh.